

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI

DECIZIA NR. 28

din 19.03.2009

privind soluționarea contestației formulată de
S.C. S.R.L. din localitatea,
județul, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice
a județului sub nr.din 02.02.2009

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului prin adresa nr. din 30.01.2009, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului sub nr.din 02.02.2009, cu privire la contestația formulată **S.C. S.R.L.** din localitatea.....

Societatea contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.din 17.12.2008, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului sub nr. din 19.12.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. din 19.12.2008, privind suma de lei, reprezentând:

- lei TVA;
- lei impozit pe profit;
- lei majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
- lei impozit pe dividende;
-lei majorări de întârziere aferente impozitului pe dividende.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut la art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 205 și 209 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. S.R.L. prin contestația formulată consideră că sumele stabilite de organele de control nu sunt corecte și că în momentul în care i s-a prezentat raportul de inspecție fiscală nu a avut posibilitatea să verifice dacă cele consemnate corespund sau nu realității.

De asemenea, solicită efectuarea unei expertize contabile care să lămurească dacă obligațiile fiscale au fost stabilite corect.

În ceea ce privește constatările organelor de control că autoturismul marca VW nu a fost închiriat în scopul realizării de venituri, societatea consideră că aceasta este o interpretare greșită, întrucât autoturismul este un mijloc de transport mai mic și a fost închiriat pentru transport de combustibil pentru utilajele din dotarea firmei și mașinile de transport mari, pentru transportul de piese de schimb mai voluminoase, cauciucuri la vulcanizare etc., ce nu puteau fi transportate cu o mașină mică.

Cu privire la suma de lei, societatea consideră că în mod greșit a fost considerată de organele de control că reprezintă dividend, suma fiind ridicată la sfârșitul lunii decembrie 2007 pentru achiziționarea unei mașini autospeciale de transport bușteni cu cran.

Contestatoarea susține că la începutul anului 2008 a început să-și restrângă activitatea și nu a mai achiziționat autospeciala, iar banii au fost aduși înapoi la societate, aspect ce rezultă din actele contabile pentru anul 2008.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.din 17.12.2008, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului sub nr. din 19.12.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. din 19.12.2008, organele de control au constatat următoarele:

A. În ceea ce privește impozitul pe profit

1. Organele de control au constatat că potrivit punctului 1.2, Cap. III din RIF nr./30.11.2007 societatea nu deține justificări pentru șase curse efectuate cu autoturismul WW, închiriat în baza Contractului nr.01.2007, motiv pentru care au considerat că cheltuielile în sumă delei nu sunt deductibile fiscal, acestea nefiind aferente veniturilor impozabile.

Astfel, organele de control au stabilit o diferență de profit impozabil pentru trim. III 2008 în sumă delei și implicit o diferență de impozit pe profit delei (.....lei x 16%).

Organele de control consideră că nu au fost respectate prevederile art. 19 alin. (1) și 21 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru neplata în termen a impozitului pe profit delei, organele de control au calculat majorări de întârziere de lei.

2. De asemenea, organele de control menționează că pentru luna ianuarie 2008 societatea nu prezintă justificări pentru cursele efectuate cu autoturismul WW, închiriat în baza Contractului nr.01.2007 și

înregistrate pe cheltuieli în contul 624, în baza facturii nr./10.01.2008, în sumă totală delei, din care TVA lei.

Organele de control consideră că cheltuielile în sumă de lei nu sunt deductibile fiscal, nefiind aferente realizării veniturilor impozabile, motiv pentru care au stabilit pentru trim. I 2008 o diferență de impozit pe profit impozabil de lei, până în trim. III 2008, când cu această sumă s-a redus pierderea fiscală și respectiv o diferență de impozit pe profit în sumă de lei, datorată până în trim. III 2008.

În urma verificării efectuate s-a considerat că nu au fost respectate prevederile art. 19 alin. (1) și 21 alin. (1) și (4) lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru neplata în termen a impozitului pe profit de lei, organele de control au calculat majorări de întârziere de lei.

B. În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată, organele de control menționează că pentru luna ianuarie 2008 societatea nu a prezentat justificări pentru cursele efectuate cu autoturismul WW, închiriat în baza Contractului nr.01.2007, motiv pentru care au considerat că societatea nu are dreptul la deducerea taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, aferentă cheltuielilor în sumă de lei (..... lei x 19%).

Organele de control consideră că nu au fost respectate prevederile art. 145 alin. (2) lit.a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

C. În ceea ce privește impozitul pe dividende, pentru perioada 01.01.2007 – 30.09.2008, s-au constatat următoarele:

1. În luna iunie 2007 societatea a achitat suma totală delei, reprezentând contravaloarea facturii nr./28.06.2007 în sumă delei și TVA de lei, privind reparații care nu au fost justificate ca fiind utilizate pentru realizarea veniturilor la controlul din 26.09.2007 și sunt asimilate dividendelor, stabilind o diferență de impozit pe dividende în sumă de lei (.....lei x 16%).

2. În luna septembrie 2007 societatea a achitat suma de lei, contravaloarea facturii nr./12.03.2007 în sumă delei și TVA delei, reprezentând cheltuieli cu închirierea unui autoturism, cheltuieli nejustificate ca fiind folosite pentru realizarea de venituri la controlul din 30.11.2007 și sunt asimilate dividendelor, organele de control stabilind o diferență de impozit pe dividende de lei (..... lei x 16%).

3. În luna ianuarie 2008 societatea a achitat suma delei, contravaloarea facturii nr./10.01.2008, în sumă totală delei, reprezentând cheltuieli cu închirierea unui autoturism, cheltuieli care nu se justifică ca fiind folosite pentru realizarea de venituri și sunt asimilate

dividendelor, organele de control stabilind o diferență de impozit pe dividende în sumă de lei.

4. În luna decembrie 2007 asociatul firmei a ridicat din casieria societății suma de lei, considerată de organele de control ca fiind dividende, pentru care nu s-a reținut și virat la bugetul de stat impozitul aferent, organele de control stabilind un impozit pe dividende în sumă de lei.

Organele de control consideră că nu au fost respectate prevederile art. 67 alin. (1) din Legea nr. 571/2003.

În urma verificării efectuate, s-a stabilit o diferență de impozit pe dividende de lei, pentru care au fost calculate accesorii delei.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

A. În ceea ce privește impozitul pe profit

1. Referitor la impozitul pe profit delei și majorările de întârziere aferente de lei, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este investită să se pronunțe dacă cheltuielile în sumă delei sunt deductibile la calculul impozitului pe profit, în condițiile în care din actele de control nu rezultă constatările proprii ale organelor de inspecție fiscală și considerentele care au dus la concluzia că cheltuielile respective nu sunt aferente veniturilor.

În fapt, organele de control au constatat că potrivit punctului 1.2, Cap. III din RIF nr./30.11.2007 societatea nu a prezentat justificări pentru șase curse efectuate cu autoturismul WW, închiriat în baza Contractului nr.01.2007, motiv pentru care au considerat că cheltuielile în sumă delei nu sunt deductibile fiscal, nefiind aferente veniturilor impozabile.

Astfel, organele de control au stabilit o diferență de profit impozabil în sumă delei și implicit o diferență de impozit pe profit delei (.....lei x 16%).

Pentru neplata în termen a impozitului pe profit delei, organele de control au calculat majorări de întârziere de lei, pentru perioada 25.10.2007 – 17.12.2008.

Potrivit actului atacat, constatările organelor de control se bazează pe datele înscrise la punctul 1.2, Capitolul III, din Raportul de inspecție fiscală nr. din 30.11.2007, fără să rezulte care sunt constatările proprii și considerentele ce au dus la concluzia că cheltuielile respective nu sunt aferente veniturilor realizate.

Așa cum rezultă din documentele existente la dosarul cauzei, organele de control au stabilit acest impozit suplimentar pe baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr./30.11.2007, fără să aducă argumente concrete prin Raportul de inspecție fiscală nr. din 19.12.2008 și decizia de impunere contestată, emise în urma verificării efectuate.

În drept, sunt incidente prevederile **art. 109 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003**, privind Codul de procedură fiscală, unde se stipulează că:

„Raportul privind rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției din punct de vedere faptic și legal.

(2) La finalizarea inspecției fiscale, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere care va cuprinde și diferențe în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală existentă la momentul începerii inspecției fiscale. În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi stabilit printr-o decizie privind nemodificarea bazei de impunere.”

Din textele de lege menționate se reține că la finalizarea inspecției fiscale raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere, care va cuprinde diferențele în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală existentă la momentul începerii inspecției fiscale.

Rezultă că la baza emiterii deciziei de impunere stă raportul de inspecție fiscală, care se întocmește în urma acelei inspecții și în care sunt prezentate constatările inspecției din punct de vedere faptic și legal.

Organele de control au constatat că, potrivit punctului 1.2, Cap. III din RIF nr./30.11.2007, societatea nu a prezentat justificări pentru șase curse efectuate cu autoturismul WW, închiriat în baza Contractului nr.01.2007, motiv pentru care au considerat că cheltuielile în sumă delei nu sunt deductibile fiscal, acestea nefiind aferente veniturilor impozabile.

Totodată, organele de control precizează că potrivit Raportului de inspecție fiscală nr./30.11.2007 societatea nu a prezentat justificări pentru șase curse efectuate cu autoturismul WW, fără să prezinte considerentele care au dus la concluzia că societatea a efectuat cu mijlocul de transport în cauză șase curse și că acestea nu au fost efectuate în interesul afacerii.

La **art. 65 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se prevede că: **„(2) Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii.”**

Totodată, la **art. 7 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se prevede că:

„(2) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz.”

La **art. 105 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se prevede că: **„(1) Inspekția fiscală va avea în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere.”**

Ordinul Ministerului Economiei și Finanțelor nr. 972 / 2006 privind aprobarea formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspekția fiscală", anexa nr. 2 – *Instrucțiuni de completare a formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspekția fiscală"*, referitor completarea punctului 2.1.2 - "**Motivul de fapt**" și punctului 2.1.3. – "**Temeiul de drept**" din decizie, prevede următoarele:

„Punctul 2.1.2: se vor înscrie detaliat și în clar modul în care contribuabilul a efectuat și a înregistrat o operațiune patrimonială, modul cum a tratat din punct de vedere fiscal sau cu influență fiscală și tratamentul fiscal aplicat de acesta, precum și prezentarea consecințelor fiscale. Motivul de fapt se va înscrie atât pentru obligația fiscală principală, cât și pentru accesoriile calculate pentru aceasta.”

Din textele de lege citate mai sus se reține că organul de control are obligația să motiveze decizia de impunere atât faptic, cât și legal.

Societatea apreciază că sumele stabilite nu sunt corecte și că organele de control au interpretat greșit operațiunile, întrucât autoturismul a fost închiriat pentru transportul de combustibil pentru utilajele din dotarea firmei și mașinile de transport mari, pentru transportul de piese de schimb mai voluminoase, cauciucuri la vulcanizare etc., ce nu puteau fi transportate cu o mașină mică, în portbagajul acesteia.

Se reține că societatea susține că autoturismul a fost utilizat la realizarea veniturilor în mod indirect și nu pentru efectuarea de curse în interesul altor entități.

Întrucât din actele de control nu rezultă constatările din timpul verificării efectuate care au stat la baza stabilirii impozitului pe profit suplimentar în sumă delei și întrucât prin decizia de impunere nu sunt prezentate considerentele care au dus la concluzia că societatea a efectuat cu mijlocul de transport în cauză șase curse care nu au fost efectuate în interesul afacerii, organul de soluționare nu se poate pronunța asupra cauzei.

Având în vedere că cele stabilite de organele de control nu se bazează pe constatări proprii și întrucât în decizia de impunere nu sunt prezentate considerentele care au dus la concluzia că societatea a efectuat cu mijlocul de transport în cauză șase curse care nu au fost efectuate în interesul afacerii, organul de soluționare nu se poate pronunța asupra cauzei, drept pentru care urmează **a se desființa** Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.din 17.12.2008, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului sub nr. din 19.12.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. din 19.12.2008, **pentru impozitul pe profit în sumă delei și pentru majorările de întârziere aferente de lei**, potrivit principiului de drept "*accessorium sequitur principale*" (accesoriul urmează principalul), urmând ca organele de inspecție fiscală, prin altă echipă să procedeze în termen de 30 de zile de la comunicare la punerea în executare a prezentei decizii pentru suma desființată, strict pentru aceeași perioadă, și să emită un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere cele precizate în această decizie și prevederile legale aplicabile în speță.

În drept, se face aplicarea prevederilor **art. 216 (3)**, „Soluții asupra contestației” din **O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată, potrivit cărora:

„(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

La reverificarea creanței fiscale contestate, pentru care s-a dispus desființarea actelor atacate, se vor avea în vedere prevederile **pct. 102.5** din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, unde se precizează:

„102.5. În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat”,

și prevederile **pct. 12.7** din **Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005** privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Anexa nr. 1, unde se stipulează:

„12.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict

aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.”

2. Referitor la impozitul pe profit în sumă de lei și majorările de întârziere de lei, cauza supusă soluționării este dacă organul de soluționare se poate pronunța asupra acestor sume, în condițiile în care organele de inspecție fiscală nu prezintă considerentele care au dus la concluzia că cheltuielile respective nu sunt aferente veniturilor.

În fapt, organele de control au constatat că pentru luna ianuarie 2008 societatea nu deține justificări pentru cursele efectuate cu autoturismul WW, închiriat în baza Contractului nr.01.2007, și consideră că cheltuielile în sumă de lei, înregistrate pe cheltuieli în contul 624, în baza facturii nr./10.01.2008, în sumă totală delei, din care TVA lei, nu sunt deductibile fiscal, nefiind aferente realizării veniturilor impozabile, motiv pentru care au stabilit pentru trim. I 2008 o diferență de profit impozabil de lei, până în trim. III 2008, când cu această sumă s-a redus pierderea fiscală și respectiv o diferență de impozit pe profit în sumă de lei, datorată până în trim. III 2008.

Pentru neplata în termen a impozitului pe profit de lei, organele de control au calculat majorări de întârziere de lei.

Societatea apreciază că sumele stabilite nu sunt corecte și că organele de control au interpretat greșit operațiunile, întrucât autoturismul a fost închiriat pentru transportul de combustibil pentru utilajele din dotarea firmei și mașinile de transport mari, pentru transportul de piese de schimb mai voluminoase, cauciucuri la vulcanizare etc., ce nu puteau fi transportate cu o mașină mică, în portbagajul acesteia.

Se reține că societatea susține că autoturismul a fost utilizat la realizarea veniturilor în mod indirect și nu pentru efectuarea de curse în interesul altor entități.

Așa cum rezultă din documentele existente la dosarul cauzei, organele de control consideră că cheltuielile în sumă de lei nu sunt deductibile fiscal, fără să prezinte considerentele care au dus la concluzia că acestea nu au fost efectuate pentru realizarea veniturilor impozabile.

În același timp organele de control precizează că societatea nu prezintă justificări pentru cursele efectuate, fără să menționeze cum s-a ajuns la concluzia că societatea a efectuat astfel de curse.

În drept, sunt incidente prevederile **art. 109 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003**, privind Codul de procedură fiscală, unde se stipulează că:

„Raportul privind rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției din punct de vedere faptic și legal.”

La **art. 7 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se prevede că:

„(2) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz.”

Totodată, la **art. 105 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se prevede că: **„(1) Inspecția fiscală va avea în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere.”**

Ordinul Ministerului Economiei și Finanțelor nr. 972 / 2006 privind aprobarea formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală", anexa nr. 2 – *Instrucțiuni de completare a formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală"*, referitor completarea punctului 2.1.2 - "**Motivul de fapt**" și punctului 2.1.3. – "**Temeiul de drept**" din decizie, prevede următoarele:

„Punctul 2.1.2: se vor înscrie detaliat și în clar modul în care contribuabilul a efectuat și a înregistrat o operațiune patrimonială, modul cum a tratat din punct de vedere fiscal sau cu influență fiscală și tratamentul fiscal aplicat de acesta, precum și prezentarea consecințelor fiscale. Motivul de fapt se va înscrie atât pentru obligația fiscală principală, cât și pentru accesoriile calculate pentru aceasta.”

Din textele de lege citate mai sus se reține că organul de control are obligația să motiveze decizia de impunere atât faptic, cât și legal.

Întrucât din decizia de impunere nu rezultă considerentele care au dus la concluzia că cheltuielile în sumă de lei nu sunt aferente realizării veniturilor, organul de soluționare nu se poate pronunța asupra cauzei.

Având în vedere că din decizia de impunere nu rezultă cu claritate cât reprezintă impozitul pe profit stabilit suplimentar pentru anul 2007 și cât reprezintă impozitul pe profit stabilit suplimentar la sfârșitul perioadei verificate, respectiv 30.09.2008, s-au solicitat lămuriri în acest sens organului de control.

Prin adresa nr. din 11.03.2009, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului sub nr.din 11.03.2009, organele de control precizează că impozitul pe profit stabilit suplimentar

pentru anul 2007 este de lei, iar impozitul pe profit stabilit suplimentar pentru anul 2008 este de lei.

Având în vedere că pentru perioada verificată din anul 2008, respectiv 01.01.2008 - 30.09.2008, prin decizia de impunere contestată s-a stabilit un impozit pe profit suplimentar de doar lei (în cursul perioadei verificate având loc și o diminuare a pierderii înregistrată de contribuabil), în timp ce societatea contestă un impozit pe profit de lei, rezultă o diferență în plus contestată față de suma stabilită prin decizia de impunere contestată, de, care nu reprezintă impozit pe profit stabilit suplimentar de plată, drept pentru **care se va respinge contestația pentru impozitul pe profit de, ca fiind fără obiect.**

În drept, pentru impozitul pe profit în sumă de, cauza își găsește soluționarea în dispozițiile art. 206 alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, unde se prevede că: **“Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat [...]”**,

coroborat cu prevederile pct. 12.1 lit. c) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală care stipulează:

“Contestația poate fi respinsă ca fiind fără obiect, în situația în care sumele și măsurile contestate nu au fost stabilite prin actul administrativ atacat [...]”

Se reține că suma contestată de societate, reprezentând impozit pe profit la 30.09.2008, este de lei, iar impozitul pe profit suplimentar de plată stabilit de organele de control la sfârșitul perioadei verificate, respectiv 30.09.2008, este de lei.

Rezultă că diferența de nu este individualizată de plată prin actul administrativ contestat.

Prin urmare, față de prevederile legale susmenționate, urmează **sa se respinge ca fiind fără obiect contestația pentru suma de, reprezentând impozit pe profit.**

În ceea ce privește impozitul pe profit în sumă de lei, stabilit suplimentar de organele de control pentru perioada 01.01.2008 – 30.09.2008, având în vedere că prin decizia de impunere nu sunt prezentate considerentele care au dus la concluzia că cheltuielile în sumă de lei nu sunt aferente realizării veniturilor, organul de soluționare nu se poate pronunța asupra cauzei, drept pentru care urmează **a se desființa** Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.din 17.12.2008, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului sub

nr. din 19.12.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. din 19.12.2008, **pentru impozitul pe profit în sumă de lei și pentru majorările de întârziere aferente de lei**, potrivit principiului de drept "*accessorium sequitur principale*" (accesoriul urmează principalul), urmând ca organele de inspecție fiscală, prin altă echipă să procedeze în termen de 30 de zile de la comunicare la punerea în executare a prezentei decizii pentru suma desființată, strict pentru aceeași perioadă, și să emită un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere cele precizate în această decizie și prevederile legale aplicabile în speță.

În drept, se face aplicarea prevederilor **art. 216 (3)**, „Soluții asupra contestației” din **O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată, potrivit căroră:

„(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

La reverificarea creanței fiscale contestate, pentru care s-a dispus desființarea actelor atacate, se vor avea în vedere prevederile **pct. 102.5** din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, unde se precizează:

„102.5. În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat”,

și prevederile **pct. 12.7** din **Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005** privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Anexa nr. 1, unde se stipulează:

„12.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.”

3. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este investită să analizeze dacă societatea are dreptul la deducerea acestei sume, în condițiile care din actele de control nu rezultă considerentele care au dus la concluzia că cheltuielile respective nu sunt aferente veniturilor.

În fapt, organele de control au constatat că pentru luna ianuarie 2008 societatea nu deține justificări pentru cursele efectuate cu autoturismul VW, închiriat în baza Contractului nr.01.2007, motiv pentru care au considerat că societatea nu are dreptul la deducerea taxei pe valoarea adăugată de lei, aferentă cheltuielilor în sumă de lei (..... lei x 19%).

În drept, sunt aplicabile prevederile **art. 145 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal**, cu modificările și completările ulterioare, unde se prevede că:

„Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”

Societatea apreciază că sumele stabilite de organele de control nu sunt corecte și susține că autoturismul marca VW este un mijloc de transport mai mic și a fost închiriat pentru transport de combustibil pentru utilajele din dotarea firmei și mașinile de transport mari, pentru transportul de piese de schimb mai voluminoase, cauciucuri la vulcanizare etc., ce nu puteau fi transportate cu o mașină mică, în portbagajul acesteia.

Se reține că organele de control, pe de o parte, precizează că societatea nu a prezentat justificări pentru cursele efectuate cu autoturismul respectiv, iar, pe de altă parte, susține că societatea nu are dreptul la deducerea taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, aferentă cheltuielilor în sumă de lei, pe motiv că nu sunt aferente veniturilor.

Societatea susține că mijlocul de transport nu este utilizat pentru efectuarea de curse, ci pentru transportul de piese de schimb mai voluminoase, cauciucuri la vulcanizare etc., ce nu puteau fi transportate cu o mașină mică, în portbagajul acesteia.

Așa cum rezultă din documentele existente la dosarul cauzei, organele de control au considerat că societatea nu are dreptul la deducerea taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, aferentă cheltuielilor în sumă de lei (..... lei x 19%), fără să prezinte în mod clar considerentele care dus la concluzia că cheltuielile respective nu au fost efectuate pentru realizarea veniturilor impozabile.

Organele de control precizează că societatea nu prezintă justificări pentru cursele efectuate, fără să menționeze cum s-a ajuns la concluzia că societatea a efectuat astfel de curse și documentele avute în vedere.

În drept, sunt incidente prevederile **art. 109 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003**, privind Codul de procedură fiscală, unde se stipulează că:

„Raportul privind rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției din punct de vedere faptic și legal.”

La **art. 7 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se prevede că:

„(2) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz.”

Totodată, la **art. 105 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se prevede că: **„(1) Inspecția fiscală va avea în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere.”**

Ordinul Ministerului Economiei și Finanțelor nr. 972 / 2006 privind aprobarea formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală", anexa nr. 2 – *Instrucțiuni de completare a formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală"*, referitor completarea punctului 2.1.2 - "**Motivul de fapt**" și punctului 2.1.3. – "**Temeiul de drept**" din decizie, prevede următoarele:

„Punctul 2.1.2: se vor înscrie detaliat și în clar modul în care contribuabilul a efectuat și a înregistrat o operațiune patrimonială, modul cum a tratat din punct de vedere fiscal sau cu influență fiscală și tratamentul fiscal aplicat de acesta, precum și prezentarea consecințelor fiscale. Motivul de fapt se va înscrie atât pentru obligația fiscală principală, cât și pentru accesoriile calculate pentru aceasta.”

Totodată, la **art. 65 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se prevede că: **„(2) Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii.”**

Din textele de lege citate mai sus se reține că organul de control are obligația să motiveze decizia de impunere atât faptic, cât și legal.

Întrucât din decizia de impunere nu rezultă considerentele care dus la concluziile că cheltuielile în sumă de lei nu sunt aferente realizării

veniturilor și că societatea a efectuat diverse curse care nu sunt în interesul afacerii, organul de soluționare nu se poate pronunța asupra cauzei.

Având în vedere că din decizia de impunere nu rezultă considerentele care au dus la concluzia că cheltuielile în sumă de lei nu sunt aferente realizării veniturilor și întrucât prin decizia de impunere nu sunt prezentate documentele avute în vedere și considerentele care au dus la concluzia că societatea a efectuat cu mijlocul de transport în cauză diverse curse care nu au fost efectuate în interesul afacerii, organul de soluționare nu se poate pronunța asupra cauzei, drept pentru care urmează **a se desființa** Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.din 17.12.2008, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului sub nr. din 19.12.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. din 19.12.2008, **pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei**, urmând ca organele de inspecție fiscală, prin altă echipă să procedeze în termen de 30 de zile de la comunicare la punerea în executare a prezentei decizii pentru suma desființată, strict pentru aceeași perioadă, și să emită un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere cele precizate în această decizie și prevederile legale aplicabile în speță.

În drept, se face aplicarea prevederilor **art. 216 (3)**, „Soluții asupra contestației” din **O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată, potrivit cărora:

„(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

La reverificarea creanței fiscale contestate, pentru care s-a dispus desființarea actelor atacate, se vor avea în vedere prevederile **pct. 102.5** din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, unde se precizează:

„102.5. În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat”,

și prevederile **pct. 12.7** din **Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005** privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Anexa nr. 1, unde se stipulează:

„12.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict

aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.”

4. Referitor la impozitul pe dividende în sumă de lei și majorările aferente delei, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este învestită să se pronunțe dacă plățile efectuate de societate sunt asimilate dividendelor, în condițiile în care din actul de control nu rezultă dacă sumele plătite de persoana juridică au fost efectuate în scopul personal al acționarilor sau asociaților pentru bunurile sau serviciile furnizate în favoarea acestora.

În fapt, pentru perioada 01.01.2007 – 30.09.2008, organele de control au constatat următoarele:

- în luna iunie 2007 societatea a achitat suma totală delei, reprezentând contravaloarea facturii nr./28.06.2007 în sumă delei și TVA de lei, reprezentând reparații care nu au fost justificate ca fiind utilizate pentru realizarea veniturilor la controlul din 26.09.2007 și sunt asimilate dividendelor, stabilind o diferență de impozit pe dividende în sumă de lei (.....lei x 16%);

- în luna septembrie 2007 societatea a achitat suma de lei, contravaloarea facturii nr./12.03.2007 în sumă delei și TVA delei, reprezentând cheltuieli cu închirierea unui autoturism, cheltuieli nejustificate ca fiind folosite pentru realizarea de venituri la controlul din 30.11.2007 și sunt asimilate dividendelor, organele de control stabilind o diferență de impozit pe dividende de lei (..... lei x 16%);

- în luna ianuarie 2008 societatea a achitat suma delei, contravaloarea facturii nr./10.01.2008, reprezentând cheltuieli cu închirierea unui autoturism, cheltuieli care nu se justifică ca fiind folosite pentru realizarea de venituri și sunt asimilate dividendelor, organele de control stabilind o diferență de impozit pe dividende în sumă de lei;

- în luna decembrie 2007 asociatul firmei a ridicat din casieria societății suma de lei, considerată de organele de control ca reprezentând dividende, pentru care nu s-a reținut și virat la bugetul de stat impozitul aferent, organele de control stabilind un impozit pe dividende în sumă de lei.

În urma verificării efectuate, s-a stabilit o diferență de impozit pe dividende de lei, pentru care au fost calculate accesoriile delei.

În drept, la **art. 7 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal**, cu modificările și completările ulterioare, termenul de dividend este definit astfel:

„Definiții ale termenilor comuni

(1) În înțelesul prezentului cod, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație: [...]

12. dividend - o distribuire în bani sau în natură, efectuată de o persoană juridică unui participant la persoana juridică, drept consecință a deținerii unor titluri de participare la acea persoană juridică, exceptând următoarele: [...]

Dacă suma plătită de o persoană juridică pentru bunurile sau serviciile furnizate către un participant la persoana juridică depășește prețul pieței pentru astfel de bunuri sau servicii, atunci diferența se tratează drept dividend. De asemenea, dacă suma plătită de o persoană juridică pentru bunurile sau serviciile furnizate în favoarea unui acționar sau asociat al persoanei juridice este efectuată în scopul personal al acestuia, atunci suma respectivă este tratată ca dividend. [...]”

De asemenea, la art. 67 din același act normativ de prevede că:

„Reținerea impozitului din veniturile din investiții

(1) Veniturile sub formă de dividende, inclusiv sumele primite ca urmare a deținerii de titluri de participare la fondurile închise de investiții, se impun cu o cotă de 16% din suma acestora. Obligația calculării și reținerii impozitului pe veniturile sub formă de dividende revine persoanelor juridice, odată cu plata dividendelor către acționari sau asociați.”

Din textele de lege menționate se reține că dividendul reprezintă o distribuire în bani sau în natură, efectuată de o persoană juridică unui participant la persoana juridică, drept consecință a deținerii unor titluri de participare.

Totodată, se reține că se tratează drept dividend și următoarele:

- suma plătită de o persoană juridică pentru bunurile sau serviciile furnizate către un participant la persoana juridică dacă această sumă depășește prețul pieței pentru astfel de bunuri sau servicii;

- suma plătită de o persoană juridică pentru bunurile sau serviciile furnizate în favoarea unui acționar sau asociat al persoanei juridice dacă plata este efectuată în scopul personal al acestuia.

Contestatoarea susține că sumele stabilite de organele de control nu sunt corecte, iar cu privire la suma de lei apreciază că în mod greșit a fost considerată de organele de control că reprezintă dividend, suma fiind ridicată la sfârșitul lunii decembrie 2007 pentru achiziționarea unei mașini autospeciale de transport bușteni cu cran.

De asemenea, precizează că la începutul anului 2008 a început să-și restrângă activitatea și nu a mai achiziționat autospeciala, iar banii au fost aduși înapoi la societate și că acest aspect rezultă din actele contabile pentru anul 2008.

În ceea ce privește sumele achitate de societate, delei, ce are la bază factura nr./28.06.2007, și de lei, ce are la bază factura nr./12.03.2007, organele de control menționează doar că reprezentă reparații ce nu au fost justificate ca fiind utilizate pentru realizarea veniturilor la controlul din 26.09.2007 și respectiv cheltuieli cu închirierea unui autoturism, care nu sunt justificate ca fiind folosite pentru realizarea de venituri la controlul din 30.11.2007.

Se reține că la verificarea efectuată s-au avut în vedere constatările efectuate cu ocazia altor controale, din 26.09.2007 și din 30.11.2007, fără să se aducă precizări concrete legate de acest impozit.

La art. 65 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se prevede că: **„(2) Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii.”**

De asemenea, organele de control au constatat că în luna ianuarie 2008 societatea a achitat suma delei, contravaloarea facturii nr./10.01.2008, reprezentând cheltuieli cu închirierea unui autoturism, precizând doar că acestea nu se justifică ca fiind folosite pentru realizarea de venituri și sunt asimilate dividendelor.

Din actele de control nu rezultă dacă sumele respective au fost plătite de societate pentru bunurile sau serviciile furnizate în favoarea unui acționar sau asociat al persoanei juridice în scopul personal al acestuia.

Organele de control nu prezintă considerentele care au stat la baza concluziei că sumele respective sunt asimilate dividendelor, că plățile au fost efectuate în scopul personal al unui acționar sau asociat al persoanei juridice.

Totodată, organele de control au constatat că asociatul firmei a ridicat din casieria societății suma de lei și au considerat că aceasta reprezintă dividend, pentru care societatea avea obligația să rețină și să vireze la bugetul de stat un impozit pe dividende în sumă de lei.

Contestatoarea susține că suma de lei nu reprezintă dividend, suma fiind ridicată la sfârșitul lunii decembrie 2007 pentru achiziționarea unei mașini autospeciale de transport bușteni cu cran.

De asemenea, societatea precizează că la începutul anului 2008 a început să-și restrângă activitatea și nu a mai achiziționat autospeciala, iar banii au fost aduși înapoi la societate, și că acest aspect rezultă din actele contabile pentru anul 2008.

Din actele de control nu rezultă considerentele care au stat la baza concluziei că sumele respective sunt asimilate dividendelor și că plățile au fost efectuate în scopul personal al unui acționar sau asociat al persoanei juridice, astfel că organul de soluționare nu se poate pronunța asupra cauzei.

Potrivit **art. 109 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003**, privind Codul de procedură fiscală,

„Raportul privind rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției din punct de vedere faptic și legal.”

Din textele de lege menționate se reține că în raportul de inspecție fiscală se vor prezenta constatările inspecției din punct de vedere faptic și legal.

Totodată, la **art. 7 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se prevede că:

„(2) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz.”

Totodată, la **art. 105 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se prevede că: **„(1) Inspecția fiscală va avea în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere.”**

Ordinul Ministerului Economiei și Finanțelor nr. 972 / 2006 privind aprobarea formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală", anexa nr. 2 – *Instrucțiuni de completare a formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală"*, referitor completarea punctului 2.1.2 - "**Motivul de fapt**" și punctului 2.1.3. – "**Temeiul de drept**" din decizie, prevede următoarele:

„Punctul 2.1.2: se vor înscrie detaliat și în clar modul în care contribuabilul a efectuat și a înregistrat o operațiune patrimonială, modul cum a tratat din punct de vedere fiscal sau cu influență fiscală și tratamentul fiscal aplicat de acesta, precum și prezentarea consecințelor fiscale. Motivul de fapt se va înscrie atât pentru obligația fiscală principală, cât și pentru accesoriile calculate pentru aceasta.”

Din textele de lege citate mai sus se reține că organul de control are obligația să motiveze decizia de impunere atât faptic, cât și legal.

Având în vedere că din actele de control nu rezultă considerentele care au stat la baza concluziei că sumele respective sunt asimilate dividendelor și că plățile au fost efectuate în scopul personal al unui acționar sau asociat al persoanei juridice, organul de soluționare nu se poate pronunța asupra cauzei, drept pentru care urmează **a se desființa** Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de

inspecția fiscală nr.din 17.12.2008, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului sub nr. din 19.12.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. din 19.12.2008, **pentru impozitul pe dividende în sumă de lei și majorările aferente delei**, potrivit principiului de drept "*accessorium sequitur principale*" (accesoriul urmează principalul), urmând ca organele de inspecție fiscală, prin altă echipă să procedeze în termen de 30 de zile de la comunicare la punerea în executare a prezentei decizii pentru suma desființată, strict pentru aceeași perioadă, și să emită un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere cele precizate în această decizie și prevederile legale aplicabile în speță.

În drept, se face aplicarea prevederilor **art. 216 (3)**, „Soluții asupra contestației” din **O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată, potrivit cărora:

„(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

La reverificarea creanței fiscale contestate, pentru care s-a dispus desființarea actelor atacate, se vor avea în vedere prevederile **pct. 102.5** din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, unde se precizează:

„102.5. În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat”,

și prevederile **pct. 12.7** din **Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005** privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Anexa nr. 1, unde se stipulează:

„12.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.”

Referitor la solicitarea contestatoarei de a se efectua o expertiză contabilă care să lămurească dacă obligațiile fiscale au fost stabilite corect, nu poate fi soluționată favorabilă, întrucât potrivit **art. 65 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, **„(1) Contribuabilul are sarcina de a**

dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

Pentru considerentele prezentate și în temeiul prevederilor art. 7 alin. (2), 65, 105 alin. (1), 109 alin. (1) și (2), 206 alin. (2) și 216 (3), din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, art. 7, 67 și 145 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, Ordinul Ministerului Economiei și Finanțelor nr. 972 / 2006 privind aprobarea formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală", pct. 102.5 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, pct. 12.1 lit. c) și 12.7 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, coroborate cu art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE :

- **Desființarea** Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.din 17.12.2008, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului sub nr. din 19.12.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. din 19.12.2008, privind suma de lei, reprezentând:

- lei TVA;
-lei impozit pe profit;
- lei majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
- lei impozit pe dividende;
-lei majorări de întârziere aferente impozitului pe dividende,

urmând ca printr-o altă echipă să se procedeze în termen de 30 de zile de la comunicare la punerea în executare a prezentei decizii pentru suma desființată, strict pentru aceeași perioadă și să emită un nou act administrativ fiscal, având în vedere cele precizate în decizie și prevederile legale aplicabile în speță.

Punerea în executare a prezentei decizii, pentru sumele pentru care s-a dispus desființarea, va fi efectuată în termen de 30 de zile de la data comunicării prezentei, de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a emis decizia de impunere contestată și desființată prin prezenta decizie.

- **Respingerea** contestației formulată de **S.C. S.R.L.** din localitatea împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.din 17.12.2008, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului sub nr. din 19.12.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. din 19.12.2008, privind suma de, **reprezentând impozit pe profit, ca fiind fără obiect.**

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.